

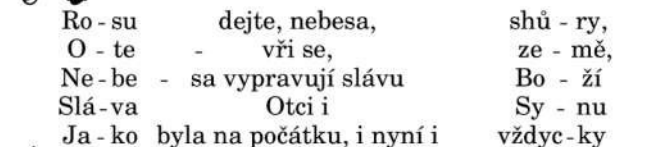
3. neděle adventní – 13. 12. 2020

Rodinná bohoslužba

▪ Vytvořte si prostředí vhodné pro modlitbu. Vystavte si kříž nebo ikonu, zapalte svíčku, dejte do vázy květinu. Připravte si adventní věnec, na kterém zapálíte zatím dvě svíčky. Tato neděle má růžovou liturgickou barvu, můžete tedy k výzdobě použít např. růžový šátek. Určete někoho z rodiny, kdo bude modlitbě předsedat, kdo bude číst čtení, kdo žalm, kdo evangelium, kdo bude přednášet přímluvy atd.

úvod:

▪ Na začátku můžete zaspívat Ejhle, Hospodin přijde (kancionál č. 101)

▪ Ten, kdo předsedá, zahájí bohoslužbu:
▪ Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.
▪ Dnešní třetí adventní neděle nese název Gaudete – Radujte se. Jsme vyzváni, abychom se radovali z toho, že naše čekání není marné. Pán už je blízko. Kéž by naše radost byla mnohem hlubší než jen veselost z toho, že se nám daří. I kdyby se nedařilo, i kdyby všechno bylo špatně, můžeme se radovat, že Kristus má náš život ve svých rukou a nedopustí, aby v něm zvítězila marnost a smrt. Na znamení toho zapalme třetí svíčku na adventním věnci.
▪ A zapálí svíčku.
▪ Vyznejme, že potřebujeme odpuštění těch chvil, kdy jsme se sami rozhodovali, že nechceme být s Kristem, zdrojem naší radosti.

▪ Po chvíli ticha pokračuje:
▪ Ježíši, rozhodl ses vstoupit do našeho světa a stal ses jedním z nás, Pane: smiluj se nad námi – Pane, smiluj se nad námi.
▪ Přijal jsi naši slabost, zranění, pokušení k pocitu marnosti a to všechno jsi nesl na křížové cestě, Kriste: smiluj se nad námi. - Kriste, smiluj se nad námi.
▪ Svým zmrtvýchvstáním jsi všechny temnoty prozářil a pozval jsi nás k radosti, Pane: smiluj se nad námi. - Pane, smiluj se nad námi.
▪ Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doveď nás do života věčného. Amen.

▪ Pak pokračuje modlitbou:
Modeme se: Všemohoucí Bože, očekáváme s vírou slavnost narození tvého Syna a prosíme tě: dej nám svou milost, abychom se mohli radovat z naší spásy a vděčně tě chválit. Skrze tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

čtení z Písma:

▪ Někdo ať přečte první čtení (Iz 61,1-2a.10-11):
Čtení z knihy proroka Izaiáše.
Duch Páně, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto. Radostí jásám v Hospodinu, má duše plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl v roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít své setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávě před všemi národy.
Slyšeli jsme slovo Boží. – Bohu díky.

▪ Někdo ať zaspívá nebo přečte žalm:

a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
neboť shlédł na svou nepatrnou služebnici.

Odpověď

Od této chvíle mě budou blahoslavit
všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný.
Svaté jest jeho jméno.
A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení
k těm, kdo se ho bojí.

Odpověď

Hladové nasytil dobrými věcmi
a bohaté propustil s prázdnou.
Ujal se svého služebníka Izraele,
pamatoval na své milosrdenství.

Odpověď

- Jiný pak může přečíst druhé čtení (1Sol 5,16-24):
Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Nezhášejte oheň Ducha, nepodceňujte dar promlouvání z vnuknutí, ale všechno zkoumejte, a co je dobré, toho se držte. Varujte se zla, ať se objevuje pod jakoukoli tvářností. Sám Bůh pokoje kéž vás dokonale posvěť. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro příchod našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolává, a on to také splní.

Slyšeli jsme slovo Boží. – Bohu díky.

- Nyní můžete zazpívat dvě sloky písně Vesele zpívejme (kancionál č. 126):

1. Vesele zpívejme, / Boha Otce chvalme, / že nám Syna svého / jednorozeného / dal na vykoupění / národa lidského.

2. Krista čtvero příští / Písmo svaté jistí: / nejprvnější v těle, / druhé v duši celé, / třetí při skonání, / čtvrté o vzkříšení.

- Někdo z vás ať přečte evangelium (Jan 1,6-8.19-28):

Slova svatého evangelia podle Jana.

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: "Kdo jsi?" Vyznal to a nezapřel. Vyznal: "Já nejsem Mesiáš." Zeptali se ho: "Co tedy jsi? Eliáš?" Řekl: "Nejsem." "Jsi ten Prorok?" Odpověděl: "Ne." Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?" Řekl: "Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnajte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš." Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: "Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?" Jan jim řekl: "Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek." To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

Slyšeli jsme slovo Boží. – Chvála tobě, Kriste.

- Můžete si popovídat o kom, co koho oslovilo na evangeliu. Jestli chcete, můžete si i přečíst následující zamyšlení:

Už druhou neděli nás adventem provází sv. Jan Křtitel. Dnes vede v evangeliu rozhovor se zástupy a zdá se, že je to docela milá debata, jako by si povídali u odpoledního čaje. Kdybychom se ale v Janově evangeliu vrátili o pár veršů dopředu, zjistili bychom, že tomu všemu předchází velmi drsná slova: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínajte si říkat: 'Náš otec jest Abraham!' Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně."

Jan Křtitel tedy mluví velmi radikálně – burcuje ke změně života, kdo ho vezme vážně,

nemůže odejít bez toho, aby chtěl svůj život otočit naruby jak svetr.

Janovi současníci eséni, jeden ze židovských směrů, také očekávali mesiáše a také byli velmi radikální. V Kumránu si založili svůj klášter, kde vedli přísný a tvrdý život. Všeho dosavadního zanechali, když očekávání mesiáše je přece to jediné důležité.

U radikálního Jana Křtitele bychom po tak drsných slovech očekávali něco podobného: Všeho nechte, pojdte sem na poušť, jezte se mnou kobylinky a čekejte na mesiáše, protože vše ostatní je ve srovnání s tím zbytečné. Ale Jan nic takového neříká. I ve své radikalitě, v níž nedělá ústupky, nechce dejme tomu po celnících a vojácích, aby se oblékli do velbloudí kůže a šli za ním bydlet na poušť. Mají dál zůstat vojáky a celníky, kteří radikálně očekávají mesiáše tím, že nekradou a nezabíjejí. Jiným říká, že mají očekávat mesiáše tím, že se budou dělit o své šaty a chleba. Vstupní branou pro přicházejícího Pána může zřejmě být náš všední, každodenní život.

Občas jsme v pokušení pošilhávat po něčem jiném, než po tom, co náš život tvoří: Jo, kněží se to očekává Pán, ti se mohou modlit, ale co já v rodině? Řeholníkům, těm se to očekává Pán, ale co já, kněz ve farnosti? Jo, té ženské se to očekává Pán, má muže, který jí dovolí být každý den v kostele, ale co já?

Evangelium nám říká: tam, kde jste, tam, kam vás Pán postavil, uprostřed svých nevhodných podmínek, máte radikálně očekávat Pána. Sv. Terezie z Avily říkala sestrám, které pracovaly v kuchyni: „Vy hledejte Boha mezi hrnci!“

Sv. František Saleský píše v 17. století: Včela sbírá svůj med z květů a přitom je nepoškodí a neničí, zanechá je neporušené, čisté a svěží, jak je našla. A pravá zbožnost působí ještě lépe, neboť nejen že žádné povolání nebo činnost neporuší, ale naopak dodává jim větší hloubku a krásu. Jako drahokam, hozený do vody, nabývá většího lesku, každý podle své barvy, tak se stává člověk příjemnějším a dokonalejším ve svém povolání, je-li spojeno se zbožností: péče o rodinu je skrze ni více prostoupená pokojem, láska mezi manžely je opravdovější, služba představenému věrnější a jakékoli povolání se vykonává s větší ochotou a lépe. Je omylem a přímo bludem chtít zbožný život vyloučit z družiny vojáků, z dílny řemeslníků, ze dvora knížat, z domácnosti manželů. Ať jsme tedy kdekoli, můžeme a máme usilovat o dokonalý život.“

Máma odcházející uvařit brambory tedy může sloužit Pánu podobně, jako kněz odcházející zpovídat nebo řeholnice odcházející se modlit nešpory. Kněz sloužící mši svatou ledabyly se dopouští podobného hříchu jako máma, která bezdůvodně seřeže své dítě. Oba neobstáli v tom, co od nich Pán očekával.

Jan Křtitel vede k velmi radikálnímu očekávání Mesiáše tam, kam nás Bůh postavil. To neznamená nic nezměnit a dál vesele žít svůj život, naopak, znamená to změnit všechno, ptát se, jestli tam, kde jsem, opravdu sloužím Pánu, jestli bych ono vaření, nakupování a učení se s dětmi neměl dělat jinak.

I k nám mluví Jan Křtitel velmi tvrdě: Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen. A když se ho zeptáme, co tedy máme dělat, odpovídá: Vaše místo je tam, kam vás Pán povolal – uprostřed hrnců, vřiskajících dětí, v továrně u lisu, v družstvu mezi prasaty – a přesně tady máte Pána velmi radikálně očekávat!

- Nyní můžete vyznat svou víru, buď vyznáním, které recitujeme při mši sv., nebo formou otázek a odpovědí:
- Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země? – všichni: Věřím.
- Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově? – všichni: Věřím.
- Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný? – všichni: Věřím.

Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, nás vysvobodil z hříchu a dal nám život z vody a z Ducha svatého. Kéž v nás svou milost chrání,

abychom byli s Kristem spojeni na věky věků. Amen.

přímluvy:

- Někdo z vás ať přednese přímluvy. Můžete na ně odpovídat slovy: Pane, smiluj se:

Milosrdný Hospodin činil a činí veliké věci. Proto se s důvěrou modleme za celý svět a v upřímné pokoře řekjeme: Prosíme tě, vyslyš nás.

- Posiluj, Bože, víru, naději, a lásku. Buď stráží své církve. Pomáhej jejím služebníkům.

- Veď ty, kdo stojí v čele států. Zachovej národům mír. Prosazuj spravedlnost.

- Uhas nepřátelství. Sklíčené a smutné potěšuj. Strádajícím pomoz.

- Zastaň se pronásledovaných. Vyhnaným vrať vlast. Zajatce vysvobď.

- Pocestné provázej. Pokoušené posiluj. Nezkušené uč moudrosti.

- Ochraňuj slabé. Uzdrav nemocné. Odstraň pandemii. Stůj při umírajících.

- Chraň nás všeho zlého. Naším přátelům a blízkým žehnej. Zemřelým dej život věčný.

- Přidejte i svoje vlastní přímluvy.

Hospodine, rozpomeň se na své milosrdenství, znovu se nás ujmi a veď všechny lidi do svého království. Tobě buď chvála na věky věků. Amen

- Můžete se chytit za ruce a společně se pomodlit Otče náš.

- Zazpívejte další tři sloky písně:

3. Proč nejprv přišel k nám / a narodil se nám, / praví svaté Čtení: / by kázal spasení, / k pokání nás volal, / mnohé uzdravoval.

4. Druhý příchod jeho / do srdce lidského: / mocí svého slova / nás utvořit znova; / tluče u tvých dveří, / každý mu otevři.

5. Třetí příchod čeká / při smrti člověka: / proto velí bděti / a střízlivě žítí, / neboť člověk neví, / kdy se smrt dostaví.

závěr:

- Můžete se na závěr pomodlit:

- Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že jsi nás dnes shromáždil k modlitbě a že jsi byl mezi námi. Prosíme, pošli nás tam, kde nás chceš mít. A vlož nám do srdce radost, která pramení z tvé smrti pro nás a z tvého vzkříšení. Ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

- Proste o požehnání a žehnejte se znamením kříže:

- Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doveď nás do života věčného. Amen.

- Dobrořečme Pánu. - Bohu díky.

- Na závěr můžete zazpívat poslední tři sloky písně:

6. Čtvrtý příchod bude, / až den soudný přijde: / v onu slavnou dobu / vstanou mrtví z hrobu; / tu by rád nejeden / skryl se před svým Pánem.

7. Proto se připravme, / špatnosti se zbavme: / v svatém obcování / a v pravém pokání / v modlitbách trvejme, / tak Pána čekajme.

8. Rač, Pane, popřáti / v tvé pravdě vždy státi, / abychom v ní bděli / a tebe viděli, / Pána milostného, / v den příchodu tvého.

Požehnanou neděli! Požehnaný Advent!